

[Oluf Pedersen.]

truffet en fast Ordning. Jeg synes, det vilde være saa ligetil; jeg kan anbefale Lovforslaget og ogsaa de Ændringer, som den højtærede Landbrugsminister omtalte.

Rasmussen (Gylling): Da man om kort Tid kan forvente fremsat et nyt Lovforslag angaaende denne Sag, er der ingen Anledning til at fordybe sig i principielle Betragtninger over de eventuelle Ændringer, man paa dette Omraade kunde tænke sig indført. Jeg kan derfor nøjes med at sige, at vi fra vort Partis Side kan give Tilslutning til det, Forslagstillerne her har foreslaaet, med de Ændringer, som Ministeren gjorde opmærksom paa var nødvendige, hvad de selvfølgelig er. Jeg kan paa mit Partis Vegne give Tilslutning til Lovforslagets Gennemførelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jensen (Lillering): Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er over for mig fremsat Ønske om, at det Udvalg, som Tinget nu har besluttet at nedsætte, maa blive valgt allerede i indeværende Møde. Hvis Tinget ikke modsætter sig dette, vil jeg gaa ud fra, at Samtykket hertil er givet. (Ophold). Det er givet.

Valgt blev: *Jensen (Lillering), J. P. Jensen, Jensen (Horsebæk), Hauberg, M. F. Mortensen, Smørum, Sørensen (Sejlfjord), Rasmussen (Gylling), N. P. Andreasen, Jørgen Gram, Løje, Svend Nielsen, Viggo Hansen, Petersen (Røj) og J. S. Foget.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Justitsministeren og Ministeren for offentlige Arbejder af Svend E. Johansen angaaende de paagældende Ministres Stilling til De Danske Statsbaners Holdning i Kontraktforholdet med Fabrikant Harry Jacobsen vedrørende „Søjlehuset“ paa Østerbro Station.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 971).

Forespørgeren (Svend E. Johansen):

Naar jeg i denne Sag henvender mig til det høje Ting, der vel maa betragtes som Landets øverste Forum, er det for at paakalde Tingets Bistand til at forhindre, at en hæderlig og stræbsom Borgers Retsbevidsthed males i Stykker af Statsadministrationens Møllestene.

Det er maaske overflødigt, men derfor er det mig alligevel magtpaaliggende at understrege, at denne Sag ikke tjener noget politisk Formaal, men at den udelukkende drejer sig om at fastslaa, om der fra Statsadministrationens Side, nærmere betegnet fra De danske Statsbaners Side, er forøvet Uret mod en Borger, og i saa Fald at søge denne Uret gjort god igen og de skyldige draget til Ansvar.

Sagens Forhistorie og dermed Forespørgselens Motivering er i store Træk denne: Fabrikant Harry Jacobsen her i Byen traf i Maj 1924 Aftale med De danske Statsbaner om Leje af en Statsbaner tilhørende Grund, beliggende ved Østerport Station. Aftalen var baseret paa et af Generaldirektoratet til Overretssagfører Pürschel den 17. Marts 1924 fremsendt Tilbud, der var udarbejdet efter forudgaaende førte Forhandlinger, og Tilbudet var vedlagt en Bygningstegning og en Arealplan. I dette Tilbud erklærede Banerne sig villige til at udleje det paa Arealplanen nærmere angivne Areal, hvorpaa Lejeren skulde opføre en Forretnings- og Udstillingsbygning overensstemmende med Bygningstegningen, med Façade i een Etage mod Østerbrogade og i tre Etager paa den stejle Skraaning ned mod Baneterrænet. Lejemaalet var løbende paa 20 Aar med en aarlig Leje af 15 000 Kr. samt Statsbanernes Overtagelse af Ejendommen kvit og frit efter de 20 Aars Forløb. Det var saaledes ikke nogen ringe Forretning for Banerne, idet en aarlig Indtægt af 15 000 Kr. samt Overtagelse af en Bygning, der var kalkuleret til en Opførelsessum af 220 000 Kr. — den kostede for øvrigt 265 000 Kr., inden den var færdig —, vist ikke er almindelig for en i mange Aar ubenyttet Jernbaneskraaning.

Statsbanernes Tilbud, der var afgivet under Forbehold af Ministeriet for offentlige Arbejders Approbation, accepterede Jacobsen den 24. Maj 1924, og den 18. Juni 1924 approberede Ministeriet Tilbudet. I Midten af Juli underskrev Jacobsen en foreløbig Kontrakt, og den 24. Juli 1924 underskrev han den endelige Kontrakt. Det er almindelig Coutume i Forretningsverdenen, at der ved en Kontrakts Underskrift samtidig udleveres en Kontraktgenpart til Under-